

De Puiggraciós a Montserrat

El XIIIè Romiatge de Puiggraciós a Montserrat

Les parròquies de la Garriga, Bigues, Santa Eulàlia, Riells, l'Ametlla, Figaró, Lliçà d'Amunt i Llerona hem peregrinat a Montserrat amb motiu del XIIIè Romiatge, el dissabte 8 d'octubre.

En l'anterior edició de Ronçana havíem explicat l'exposició preparatòria, organitzada amb motiu de l'any de l'Eucaristia, i que consisteix en una mostra dels objectes de culte que han servit per a la pràctica dels Sagraments al llarg dels segles. Ara ja podem dir que la mostra ha estat exposada durant l'estiu a les diverses parròquies, amb motiu de les Festes Majors, i que ha estat visitada per un públic nombrós i interessat.

Pel que fa al Romiatge, cal dir que enguany hem estat uns dos-cents cinquanta els assistents i que la diada ha resultat inesperadament excepcional, ja que ha coincidit amb l'enterrament d'un monjo: el pare Adalbert Franquesa, de 97 anys, que havia mort el dijous dia 6 i que va ser enterrat a la Missa Conventual del nostre Romiatge.

La Missa, per tant, va ser molt diferent del que hauria estat en circumstàncies normals: no hi van haver lectures de presentació, de la nostra ni de cap altra Romeria, i tampoc hi van haver ofrenes. En canvi, la cerimònia va tenir la simplicitat pròpia dels actes benedictins. La processó dels escolans i monjos acompanyant el fèretre per l'atri, el dol dels companys monjos, la perfecció dels cants, sense cap concessió a l'abarrocament, i l'exactitud de cada moment, van esdevenir una valuosa experiència per a tots nosaltres. Com també l'homilia de l'Abat Soler, que es



Arribada dels malalts a la plaça del monestir per participar en el Romiatge



Moment de la pregària davant la majòlica de la Mare de Déu de Puiggraciós al camí dels Degotalls

va emocionar en recordar els darrers anys del pare Adalbert "de malaltia i de sofriment, que va superar ple d'esperança en el Senyor i sense perdre el seu característic bon humor".

L'homilia també ens va permetre conèixer la fructífera biografia del pare Franquesa: monjo de Montserrat des de 1925. Als anys trenta va iniciar la seva abundosa producció bibliogràfica amb el "Missal pel poble". Com a sagristà major del monestir va ser el màxim responsable de l'organització de les històriques festes d'entronització de la Mare de Déu, del 1947. Els seus estudis a Alemanya li van permetre destacar com a historiador i liturgista. Per aquest motiu, durant el Concili Vaticà II va ser nomenat consultor en temes de litúrgia pel papa Pau VI. Cal remarcar també que entre 1971 i 1983 va presidir la comunitat ecumènica de Tantur, a Jerusalem, que treballava per la unitat dels cristians.

Acabada la Missa, la diada ja va esdevenir normal. Tal com estava previst, ens vam reunir a la sala del monestir per inaugurar l'Exposició. Hi van intervenir Mn. Valentí Ganduxé, rector de l'Ametlla, Marcel Galobart, per l'organització, el monjo Joan E. Parellada, i el bisbe de la nostra nova diòcesi de Terrassa, Mons. Josep A. Saiz Mene-ses. A tots els hem d'agrair el seu encoratjament per tirar endavant.

També volem remarcar l'esforç dels periodistes de Canal Set que van fer

el seguiment dels actes del matí, i la qualitat de la crònica que van emetre la setmana següent.

Seguidament, a la plaça de Montserrat, els nens i nenes de l'Esbart Figaró van mostrar-nos la qualitat de les seves danses i, com en anys anteriors, van atreure un nombrós públic de la gent que aquella hora era a la plaça, a més dels assistents al Romiatge.

També hi van ser presents els malalts de la residència Congost, de Figaró, que com cada any ens acompanyen aquesta diada.

L'estona de dinar va ser aprofitada per tots per entaular conversa amb els amics i amigues d'altres pobles que el Romiatge ens ofereix l'ocasió de retrobar.

A la tarda, en la pregària davant la majòlica de la Mare de Déu de Puiggraciós que hi ha al camí dels Degotalls, des de cada parròquia vam demanar pel millorament dels nostres pobles, per la pau, pels ancians, pels joves...

Mn. Santi, rector de La Garriga, ens va ajudar a fer una profunda reflexió sobre l'Eucaristia.

I acabarem amb el cant dels Goigs de Puiggraciós i el Virolai.

Retornarem amb la vista posada a les terres de Catalunya que tan bé s'albiren des de Montserrat i amb ganes de tornar-hi l'any vinent.